

הגנה על הזקנים, חוליה הנפש ועל בתי החולים. נראה את הגיבור שר האוצר יצחק מודעי, סוגר בית החולים במדינת ישראל, הטיחה לאחורונה כנו גלוי.

כשאר הנצים במפלגת העבודה, היא אינה רוחשת חיבה יתרה לליכוד, ובוהו בכל ליבה למפלגה הליברלית. גם כסגנית שר במשרה מלאה לא

היחידה המשמשת כיום כסגנית שר. מומחים אינם מטילים ספק בעובדה שארכלי היא אשה חרוצה להרהים.

היא חברה בכנסת מאז 1965. ניהלה ועדות חשובות בכנסת, והיא נחשבת לפרלמנטרית מובהקת. קשה לומר שהיא ניהנה בקסם כובש, או שהיא כבשה את מקומה בחיים הציבוריים בכלים, נשיים, כמו ניצול החולשה

לגרום הרבה בעיות, פטרה אלוני כתב נבוך מעיתון הארץ, וגם ח"כית עולה להיות חרוצה וטיפשה."

עם זאת, אין ספק שעצם העובדה, שאשה השואפת לקאריירה פרלמנטרית נאלצת לעבור מיכשולים רבים, מחשלת את הח"כיות. כל עשר חברות הכנסת ה-11 נאכקו קשה על הזכות להימנות עם בתי הנבחרים הישראלי,

הן שונות זו מזו מן הקצה אל הקצה – אבל רובן – עולות על הממוצע הגברי

ויתרה על הפעילות בוועדת העבודה והרווחה, האהובה עליה במיוחד. ארכלי-אלמוזלינו אינה אשה זוהרת או מטופחת במיוחד. היא זעומת-פנים בדרך כלל, אבל מסוגלת גם להממות, אפילו ללבביות. אין לה כל עניין בבילויים או באוכל. היא נוהגת לסעוד בחיפזון רב במיזנון הכללי, הזול יותר, תוך כדי שיחה פוליטית, או עיון במסמכים. היא איננה נוהגת לחזר אחרי עיתונאים, אבל ברכה שלה, רגישה מאוד לביקורת.

● **אורה נמיר**, בת 55, יו"ר ועדת העבודה והרווחה וחברת ועדת החינוך והוועדה לביקורת המדינה, נולדה בישראל. נמיר היא אלמנתו של עסקן מפא"י המנוח מרדכי נמיר, שהיה שריהעבודה וראש עיריית תל-אביב. כמו בעלה, שהיה מבוגר ממנה ב-17 שנים, גם היא עסקנית מוכ"פ צועית, היתה מזכירת סיעת מפא"י בכנסת, פעילה באירגוני נשים. חרף קשריה המישפחה שלה, ואולי בעטיים, היא נאלצה להאבק בשניים ובציפורניים על מעמדה הציבורי.

כמקור עוצמה" ושאר האמצעים, ש" נוהגים לייחס לבני מינה.

ח"כ ארכלי-אלמוזלינו היא חניכת אחרות-העבודה, שאימצה את המורשת הניצית-האקטיביסטית של תנועה זאת באורח פשוטני. חסר תיחוס. במיפ-לגתה זכתה לאיפעם לתואר הבלתי-מחמיא, גאולה כהן של תנועת ה"עבודה". היא תמכה בכל ההתנחלויות, התנגדה להסכמי קמפ-דייוויד, גילתה אהרה רבה אפילו למטרופים, שניסו להניף דגלים ולהשתולל בהרהבית. לאחרונה יצאה בחריפות נגד נסיעות של יונים ממפלגתה לפגישות עם אנשי-רוח פלסטיניים, גינתה את חבריה כמחפשי נסיעות" והטיחה בפניהם שאין מה לדבר עם ה"פלסטיניים, הם רוצים מדינה, ואני נגד, או על מה יש לדבר?"

גם יחסה לערבים כפרטים איננו מצטיין בהומניות יתרה, ויש המייחסים אותו לנסיגות קשים שעברו עליה בעיראק.

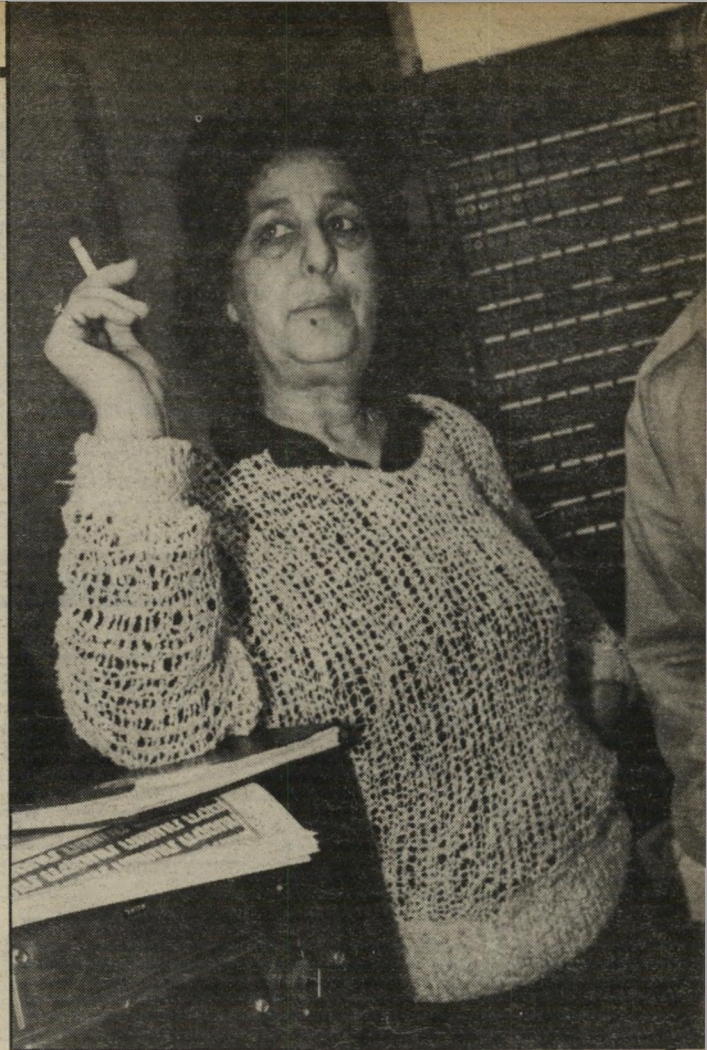
עם זאת, ארכלי-אלמוזלינו רואה את עצמה כסוציאליסטית מובהקת, והי

והן עושות כמיטב יכולתן להצדיק את האמון שקיבלו. רובן מצטיינות ב" חריצות ואף ברגישות חברתית מפור-תחת. מעבר לזה הן שונות מאוד אשה מרעותה.

יש בכנסת נשים נאורות, חכמות, וגם פרימיטיביות וחשוכות. האחוה ביניהן היא כפירוש בערבון מוגבל. אפשר לומר, בערבון מוגבל מאוד.

אין גם שיוויון כלשהו במעמדן בסיעות השונות. עבודה קשה נדרשה מכולן, ויתכן שהממוצע שלהן מבחינה אינטלקטואלית עולה במיקצת על הממוצע של 110 הח"כים הגברים. ההישג הזה כבודו במקומו מונח. אבל אין להגזים...

עם סיעת המערך בכנסת נמנות ארבע ח"כיות (מתוך 37). היחס בליכוד גרוע יותר: שתי ח"כיות מתוך 41 מפ"ם שלחה לכנסת שתי ח"כיות, בסיעה בת 6 חברים. שתי הח"כיות הנותרות הן גם המפורסמות ביותר: שולמית אלוני, הראשונה בסיעת ר"ץ (מתוך ארבעה חברים) וגאולה כהן,

ח"כ כהן בזה הרגע חטפו ממנה את הילד שלה!

הנשים במלישכן

קשה לומר שח"כ נמיר היא אשה פופולארית במיוחד. היא תמיד נמרצת, לבושה היטב, חרוצה מאין כמוה. רבים מתקשים מאוד לחבב אותה. חינוך הדיבור שלה איטי, מודגש, מזכיר לרבים מורה בכיתות הנמוכות, ולכן גם קצת מעצבן. גם הביטחון העצמי שהיא

רקורד שלה בכנסת כולל פעילויות אי-ספור למען השכירים בכלל, והי שכבות החלשות בפרט. היא תמיד התנגדה לפגיעות בתוספת-היוקר, ל" פיטורי-פועלים, לסגירת-מיפעלים. ל" פיתרונות המבוססים על אבטלה. בתפקידה כסגנית-שרהבריאות

השלישית בסיעת התחיה (מתוך חמישה חברים).

● ח"כיות העבודה

● **שושנה ארכלי-אלמוזלינו**, ילידת עיראק בת 59, היא האשה

הנסיון הנואש כמעט למצוא קווי דמיון נבע, במידה מסויימת, מתפיסה סטריאוטיפית. קשה שלא להסכים עם ח"כ אלוני עצמה, שסירבה פעם להסכים עם המוסכמה המקובלת על חריצותן היתרה של הנשים בכנסת, לעומת הגברים. "חרוץ טיפש יכול

ב יום הולדתה של הכנסת, שנע"ך ב"ט"ו בשבט, ראיין איש גלי צה"ל את חברות הכנסת שולמית אלוני מר"ץ וגאולה כהן מתנועת התחיה. המראיין עשה מאמץ עצום למצוא מכנה משותף בין השתיים, הפיק מהן תשובות שיגרתיות לעיפה.

ח"כ דורון ר.ק. בזכות ריבקה מיכאלי"

ח"כ תעסה-גילור "יש לי כפפות מאסבסט"

ח"כ ארכלי-אלמוזלינו "נראה את הגיבור יצחק מודעי"